

O Dvanácti Měsíčkách

Maruška
Macecha
Holena
Josífek
Prosinec
Březen
Červen
Září
Leden
Zajíček
Ostatní měsíčkové

OBRAZ 1 – v chalupě

Macecha s Holenou sedí u stolu a Maruška v pozadí plete nějaký svetr.

Macecha: Holenko, odpočiň si, tady máš mlíčko.

Holena: Maruško, uvař mi dobrou kaši!

Maruška (*s úsměvem*): Hned ji uvařím, Holenko. (*Odběhne do zákulisí.*)

Macecha: Maruško, uklid' a zameť podlahu, ať je čistá jako sklo!

Maruška (*vyběhne s talířkem plným kaše a dá ji před Holenu. S úsměvem na rtech pokračuje*): Hned to udělám, maminko.

Macecha (*vybaluje z ranečku šátek, který koupila na jarmarku*) Holenko, koupila jsem ti na jarmarku nový šátek. Zkus si ho.

Holena (*bere si šátek a zkouší si ho, chce si k němu vyzkoušet i nové boty. Rozmarně říká*): Maruško, přines mi ty nové střevíce. A neloudej se!

Maruška (*rychle douklízí podlahu a ochotně říká*) Už běžím, Holenko. Hned je přinesu. (*Maruška přinese střevíce a sedne si dozadu a pokračuje v pletení.*)

Macecha: Maruško, ať to máš pořádně. Holenka se bude brzy vdávat, tak ať má pořádnou výbavu!

Vstoupí Josífek.

Josífek: Pozdrav Pán Bůh ve spolek.

On chodívá do chalupy, protože se mu líbí Maruška, avšak Macecha chce, aby si vzal Holenu.

Macecha: Á, vítej, Josítku, pojd' a posad' se k nám ke stolu.

(Josítek má v ruce větvičku borovice, kterou chce dát. Marušce, avšak macecha tomu zabrání.)

Macecha: Jé to je krásná borovička, Holenko, podívej, co ti Josítek přinesl. *(Vytrhne mu to z ruky a dá na stůl. A hned ho usadí na svoji židli.)*

Macecha: Tak se neupejpej a ber si. Holenka upekla vynikající povidlové buchty.

Josítek: Omluvte mě, stavil jsem se jenom na skok, už musím zase běžet, mám ještě spoustu práce. *(Ale tu jednu buchtu si vezme, protože ví, od koho doopravdy jsou. Po cestě ven se ještě zadívá na Marušku.)*

Macecha (pro publikum): A pořád se bude koukat po té Maruše. Proč jen ta Holena musí být tak líná? Musíme se Marušky nějak zbavit!

(Holena si prohlíží borovičku)

Holena: Matko, chci, aby mi Maruška donesla z lesa fialky, ozdobím s nimi to jmelí!

Maruška: Ale sestřičko, vždyť všude leží spousta sněhu! Jak bych mohla nalézt fialky?

Macecha *(zasvítlí jí oči)*: To je nápad! No ano! Fialky! *(k Marušce)* Co odmlouváš své sestře, kůže líná!? Vezmi si šátek a už ať tě tu nevidím. A bez fialek se nevracej!!!

(Maruška si přes ramena přehodí šátek, vezme košíček a jde ven. Jak tak bloudí lesem a pláče, potká zajíčka.)

OBRAZ 2 – v lese

Zajíček: Kam jdeš, Maruško, v tom nečase?

Maruška: Ty můj malý zajíčku, matka s Holenou mě poslaly do lesa na fialky.

Zajíček: Ale Maruško, vrať se domů, teď v zimě přece žádné fialky nerostou. Ty se celá úplně třeseš!

Maruška: Nemohu se vrátit bez fialek, zajíčku. Musím dál hledat. Z košíčku vytáhne kousek chleba a podá ho zajíčkovi.

(Zajíček si vezme a vzápětí odhopsá zase do hlubokého lesa. Maruška pokračuje v cestě, až přijde k ohni.)

Maruška: Dobří lidé, nechte mě, prosím, ohřát u vašeho ohně.

Prosinec: Co tady v tom zasněženém lese děláš? Proč nejsi doma u kamen?

Maruška: Jdu na fialky.

Prosinec: Teď není čas na fialky, vládu mám já, Prosinec. Země je zmrzlá a všude, kam se podíváš, je sníh! Teď fialky nikde nenajdeš.

Maruška: Já vím, ale sestřička Holena a matka mě poslaly. Bez fialek se nesmím vrátit domů. Prosím vás, dobří kmotříčkové, poradte mi, kde bych mohla fialky nalézt.

Prosinec: Znáám tě, Maruško, jsi hodná a pracovitá. Dobrá, pomůžeme ti. Bratře Březne, vstaň, vezmi si kyj a usedni na kámen. Ať na chvíli zavládne tvůj čas!

Březen: Máchnu mocným kyjem, změním měsíc mžikem, ať místo zimy kruté je tu jaro teplé. (*objeví se fialky*) Rychle, Maruško, natrhej si fialky a spěchej domů. Můj čas může trvat jenom malou chvíličku. Pak zavládne zima ještě větší!!!

Maruška: Děkuji ti, dobrý Březne. (trhá fialky). I vám děkuji, dobří měsíčkové, že jste mi tolik pomohli.

OBRAZ 3 – v chalupě

Maruška (*se vrátí se domů a dá matce a Holeně fialky*): Tady vám nesu fialky.

Holena: Kdes vzala v této době fialky???

Maruška: Tam v lese rostou, bylo jich tam na paloučku plno. A teď vám půjdu rozestlat postele. Dobrou noc.

(*tma; další den*)

Holena: Matko, dostala jsem chuť na jablíčka. Maruško, jdi znovu do lesa a přines mi jablíčka!

Maruška: Ale sestřičko, jakpak bych teď v zimě mohla česat jablka? Vždyť všude je sníh a na stromech není ani lísteček, natož jablka!

Macecha: Co odmlouváš, kůže líná!? Seber se a jdi! Když jsi našla fialky, jistě přineseš i jablíčka. A už jdi, nenecháš přece Holenku čekat. A to ti povídám, bez šťavnatých jablíček se domů nevracej!

(*Maruška se oblékne, vezme košík a jde celá smutná pryč.*)

OBRAZ 4 – v lese

Zajíček: Maruško, proč zase bloudíš po lese?

Maruška: Hledám jablíčka, můj milý zajíčku. Holena na ně dostala chuť.

Zajíček: Ale Maruško, teď přece jablíčka nikde nenajdeš! Je mráz a všude leží sníh.

Maruška: Já vím, ušáčku, ale bez jablíček se nesmím vrátit. Zkusím najít Dvanáct Měsíčků. Už dvakrát mi pomohli. Snad se mi podaří k nim dostat.

(*Maruška dá zajíčkovi nějaké pochoutky z košíčku. A pokračuje v cestě k měsíčkům.*)

Maruška: Buďte zdraví, dobří měsíčkové, prosím, nechte mě chvíličku se u vašeho ohně ohřát.

Prosinec: Maruško, proč jsi zase přišla? Co tu opět hledáš?

Maruška: Sestra Holena s macechou mě vyhnaly pro jablíčka. Chtějí, abych jim donesla do košíčku.

Prosinec: Ale teď v zimě přece žádný jablka nerostou! Vládu mám já prosinec. Všechno je teď pod sněhem.

Maruška: Já vím, dobří měsíčkové, ale macecha poručila a bez jablíček se nesmím vrátit domů.

Prosinec: Dobrá, Maruško. Ještě jednou ti tedy pomůžeme. Tentokrát však již naposledy. Bratře Září, zasedni na nejvyšší kámen a ujmi se vlády na malou chvíli.

Září (*usedne na nejvyšší kámen a vezme si do ruky kyj*): Máchnu mocným kyjem, změním měsíc mžikem, ať místo zimy kruté je tu září žluté.

Září: Pospěš si, Maruško! Rychle načesej jablka a pospěš si domů. Moje vláda za chvíli skončí a potom přijde zima krutější a mráz ještě větší.

Maruška: Děkuji ti, měsíčku Září. I vám děkuji, dobří mužové, za vaši pomoc. A teď už utíkám domů.

OBRAZ 5– v chalupě

Holena (*překvapená a rozrušená*): Kdes natrhala ty jablka? Mluv! A proč je jich tak málo?

Maruška: Tam vysoko v horách, v lese na jablůnce.

Macecha: A ten zbytek jsi po cestě snědla, co?!

Maruška: Nesnědla jsem ani jediné jablíčko, ale víc jsem už nestačila načesat, musela jsem pospíchat.

Holena: Mařeno, ty huso hloupá! Matko, pojď, dojdeme si pro jablíčka samy. Natrháme si jich, co jen budeme chtít.

Macecha: Ano, Holenko, vyjdeme si samy do lesa. Co dokáže Maruška, my dokážeme také a lépe!

Začnou se oblékat do kožichů a chystají se odejít.

Maruška: Nechodte do hor, venku je zima a mráz! Zabloudíte v lese.

Obě odejdou

OBRAZ 6 – v lese

(Obě bloudí větrem a lesem, až přijdou ke dvanácti měsíčkům.)

Prosinec: Proč jste sem přišly a co tu hledáte?

Macecha: Jdeme na jablíčka, hlupáku, hned nám řekni, kde rostou!

Holena: Hned nám je dej! A chceme plný košík – ne jenom trošku, jako přinesla Maruška.

Prosinec: Hohó, tak jablíček se vám zachtělo! Jste nehodné a zlé! Nic dobrého jste nikdy neudělaly, Marušku jste jenom trápily! Ale já už ztrácím sílu, moje vláda již končí... Teď se s vámi bude bavit Leden! Ledne, převezmi kyj a ujmi se vlády!

(Leden vezme kyj a usedne na nejvyšší kámen. V tom začne foukat vítr, padat sníh. To macechu s Holenou odnese (do zákulisí).)

OBRAZ 7 – v chalupě

(Maruška sedí sama u stolu.)

Maruška: Kde mohou být? Snad se jim nic nestalo? Už je to celý den, co odešly...

(Tma, světlo. U stolu sedí Maruška a Josífek.)

Josífek: Maruško, už je to týden, co odešli. Už se nevrátí. V tom hrozném mrazu neměly chodit ven. Musíme se s tím smířit.

Maruška: Ale teď se tu budu cítit strašně osamocena.

Josífek: Nebudeš. Maruško, vezmi si mě za muže!

(Opona se zatáhne a je konec.)